پنجشنبه ۱۱ تیر ۱۳۳۳ — دوره دوم — قیمت دو ریال

کارگران سراسر ایران متحد شوید

کار

ارگان شورای متحده مرکزی

اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران وابسته بفدراسیون سندیکائی جهانی

برای بحث در حوزه‌ها و ارگانهای شورائی

دستور العمل‌های فدراسیون سندیکائی جهانی درباره کارنداک سومین کنگره سندیکائی جهانی

فدراسیون سندیکائی جهانی طی نامه‌ای بسوم مراکز سندیکائی ملی و سندیکاهای مرکزی تقسیم هیئت اجرائیه خودرا در باره تشکیل سومین کنگره سندیکائی جهانی اعلام داشته و درضمن آنها را برای کارنداک کنگره دعوا دعمائی کرده. بحث روی این نامه که دربرگیرنده کلیه گزارش پیشنهاد شده فوق است ضروری و بکاربستن دستورات آن برای هر جریانت کنان و سندیکاها حتمی است. در اینجا مقاله چنین گفته میشود.

«این مقاله بمنزله دعوت نامه رسمی است و بمحض دریافت آن خودرا برای شرکت در کارهای سومین کنگره سندیکائی جهانی که از ۱۸ تا ۲۹ مهرماه در شهر وین تشکیل خواهد شد در سمادعوت شده بدانید.»

«پس طرح دستور جلسه کنگره، وظیفه شده، دستور کنگره قرار دارست:

۱ - گزارش فعالیت فدراسیون سندیکائی جهانی و وظایف آینده سندیکاها در راه تحکیم وحدت عمل زحمتکشان، بهبود مبارزه برای بهبود وضع زندگی، برای دفاع از صلح.

۲ - گزارش مالی

۳ - وظایف سندیکاها در زمینه پیشرفت اقتصادی و اجتماعی و مبارزه در راه استقلال ملی و آزادی در دو ثلث درجه کشورهای مستعمره و نیمه مستعمره.

۴ - توسعه بهبود سندیکائی در دو کشورهای مستعمره و نیمه مستعمره.

۵ - [illegible] فدراسیون سندیکائی جهانی»

سومین کنگره سندیکائی جهانی مظهر نیروهای کارگران جهانست. این کنگره با وضع دیروزی فدراسیون سندیکائی جهانی را بسوی زحمتکشان نشان میدهد.

برای این کار باید کنگره قبل از هر چیز پایه‌های تشکیلاتی وسیع فدراسیون سندیکائی جهانی را که بدون وحدت تشکیلاتی تحکیم می‌یابد نشان دهد. علاوه بر آن باید بطور روشن، توسعه دائمی نفوذ فدراسیون سندیکائی جهانی را در میان توده‌های وسیع زحمتکشان همه کشورها، این توده‌ها وابسته بفدراسیون باشند چه باشند نشان دهد.

هم خود کنگره، هم تدارک آن و اجرای تصمیمات آن باید بشکل تشدید وحدت عمل زحمتکشان، در راه دفاع از منافع جهانی و آزادی‌های دموکراتیک آنها و استقلال ملی کشورشان و صلح، کمک کند.

کنگره و تدارک آن و اجرای تصمیماتش باید لازم و پیشرو همبستگی کارگری بین، الملل را تحکیم کند و پیشرفت عملیه بزرگ جهان اندوخته بسوی وحدت سندیکائی جهانی تامین نماید.

کنگره سازمان فدراسیون سندیکائی جهانی و مسئولیت‌ها در برابر وحدت برای آنها چنان بخوبی حل زحمتکشان بشناساند.

هر زحمتکش و همه سندیکاهایی همچنین نتیجه‌ای باید بتواند بوسیله تمام یک کشور خود از پشت تریبون سومین کنگره سندیکائی جهانی آزادانه صحبت کند.»

••

«سومین قسمت نامه فدراسیون سندیکائی جهانی درباره کنگره، تشریح شده چنین گفته شده است:

«بایستهای کوشش بکار رود تنها اینکه نه تنها سازمانهای وابسته بفدراسیون سندیکائی جهانی بلکه همه زحمتکشان بدون هیچگونه تفاوت دعوت شوند که با روح وحدت طلبی بر اساس پایه‌ترین شکل در تبلیغات و تهیه و امور تشکیلاتی مربوط بتدارک سومین کنگره سندیکائی جهانی شرکت کنند. هرچه موفقیت در این کار این است که:

- زحمتکشان و سندیکاهای آنها را بورود شروع کنند بتدارک کنگره مخصوصا در محل کار.

- از کانهای دهبری سندیکاهای حرفه‌ای و شهرستانی و کشوری از کوچک و بزرگ که مسائل مربوط بتدارک وسیع

بقیه در صفحه ۲

کشتار فجیع بابل

همین امر که خون کارگران و دانش آموز میدان مبارزه بابل را بیکسان گلگون کرده است، بهترین نشانه اتحاد ناگزیر طبقات دموکراتیک ملت ما میباشد.

[illegible]

تفرقه اندازان را از خود دور سازید

چندی است دسته‌ای پرنام و آذربایجان دموکرات فرقه سیمین مرکزی پودوسی» که بطور علامه خودرا دسته «آ.ف.م ب» مینامند در آذربایجان و کردستان و سایر نقاط دست بتحریکات خائنانه‌ای زده‌اند.

گرمانه‌گن این دسته بدروغ خودرا وابسته بفرقه ملی «دموکرات آذربایجان» معرفی میکنند و بنام فرقه دموکرات، بین زحمتکشان آذربایجانی و کردستان به فریب و اغفال اقدام میورزند و بنام این دسته برای هموم زحمتکشان روشن خود تا دیگر نتوانند بفریب کاری خود ادامه دهند.

دروغ‌ها آذربایجان از گلن فرقه دموکرات آذربایجان در شماره‌های ۶۷ و ۶۸ و ۶۹ و ۷۱ خود ماهیت این دسته خیانتکارانه روشن کرده و نشان داده که در ته کان دار و دسته «آ.ف.م ب» هیچ نسبتی با فرقه دموکرات آذربایجان و کردستان ندارد ولی ارتباط آن با پلیس هیئت حاکمه بهلاروشن و آشکار است.

کرده‌اند این دار و دسته کیست؟ گرداننده این دار و دسته کسی است که روزی کاری با حیله و تزویر توانسته بود خود را بعنوان دموکراتیک آذربایجان کرد نایب از بابل خود و آذربایجان جاسوسی کند. او دوستان زمان هم بهیئت «آذربایجان خیانت میکرد. پس از خیانتهایی بهیئت آذربایجان بدست همین خائنانی که بهیئت حاکمه و امپریالیسم مزدور بود از طرف پیشروخائنان بخشود، شد و مأموریت یافت که برای فعالیت‌های خائنانه دوین خلق های آذربایجان و کردستان دست بکار عملیات تازه‌ای شود.

هیچگاه از احزاب و دستجات اروپا لیستی و رایحه بهیئت حاکمه مزدور چه سال اخیر نتوانسته‌اند در آذربایجان خود که از اینجهت دارودسته «آ.ف.م ب» از طرف هیئت حاکمه مأموریت دارد زیر نام پرافتخار فرقه دموکرات و یا استفاده از این نام در آذربایجان و کردستان فروع پیکاری نماید و در نتایج کیفیه مرکزی

بقیه در صفحه ۲

کوره‌پزخانه‌های تهران

و اعتصاب اخیر

پیروزبا داعتصاب متحدانه کارگران کوره‌پزخانه تهران

در جنوب تهران، در منطقه بهاری بمساحت ۳۰ کیلومتر مربع قریب ۱۳۰ کوره پاسلهای مختلف قرار دارد. در هر کوره بطور متوسط ۱۰۰ هزار کرکار میکنند. بطوریکه عده کارگران کوره پزخانه‌ها قریب بیست هزار نفر است.

ترکیب کارگران

تقریبا تمام این کارگران از خانواده‌های دهقانی هستند و اکثر آنها قبل از آنکه بکوره‌ها بیایند خودشان دهقان بوده‌اند که بر اثر استثمار و خشکسالی و فقر دهاتیها و مالکین بزرگ زمین و مأموری مالیاتی و ژاندارم و بالاخره براثر گسترش و فاروتگری «ارش شاهنشاهی» در آذربایجان، مجبور شده‌اند خانواده و دو جستجوی کار بتهران آمده‌اند و پس از مدتی آوارگی و گرسنگی و بیکاری مجبور شده‌اند شرایط غیرانسانی کار در کوره‌ها را در کوره پزخانه‌ها قبول کنند.

قسمت عمده کارگران کوره پزخانه‌های تهران، خراسانی و آذربایجانی هستند ولی کارگران سیاه‌چهره و چالی و اراکی و از گرجیهای اصفهان نیز زیادند.

شرایط کار

شرایط کار و زندگی در کوره پزخانه‌های تهران نظیر دوره ابتدائی سرمایه‌داری است.

کارگران هر کوره چند گروه تقسیم میشوند که بین آنها تقسیم کار خصوصی اغلب آنها تخصصی است. این گروهها عبارتند از: «صفتی و حک بردن» که در چهار گروهها نوعی‌هاش حل میکنند و نوعی‌ها را بیکدیگر مربوط میکنند و بنابراین آنرا خراب میکنند تا حک بچسبند آید. عده‌ای کی میبارند «چهره گیرها» گل‌ها را تکه تکه پیش و قالبیزی‌ها میبارند که خشت میزنند. زنها و کودکان خشت‌ها را روی هم می‌چینند تا چرخشتها بیایند و آنها را بکوره حمل کنند. در داخل کوره «کوره‌چین‌ها» خشت‌ها را بطرز مخصوصی روی هم می‌چینند و کوره‌سوزان‌ها» از بالای کوره سوخت میریزند و پس از آنکه آجر پخت، «آجردرآورها» یا «فرمزوها» آجرهای داغ را از کوره بیرون می‌آورند و در کامیون کارفرما می‌چینند و چند نفر با کامیون بشهر میبرند و آجرها را تحویل میدهند.

علاوه بر این گروهها، گروههای دیگری از زحمتکشان از قبیل «موتورچی‌ها و دیزل‌ها» در کوره پزخانه کار میکنند. مدت کار سه نوبت، کارفرما «هزاری» مزد میدهد که روزانه یعنی برای هر هزار آجر که از کوره خارج میشود مبلغ ناچیزی بین گروههای مختلف کارگران کوره تقسیم میکند.

این طرز پرداخت دستمزد در رژیم سرمایه‌داری وحشیانه‌ترین استثمار هارا پیدا آورده و برای کارفرما از هر طرز دیگری صرفه‌تر است زیرا:

اولا باین ترتیب مدت کار بسیار بیشتر میرسد. چون مزد «هزاری» بسیار نا چیز است، اگر کارگران مثلا روزی دو ساعت کار کنند مزدشان ۱۵ ریال خواهد شد. از اینرو مجبورند که ۱۴ تا ۱۶ ساعت در روز کار کنند. مثلا از سپیده دم صبح شروع بکار میکنند و اغلب پس از تاریک شدن هوا و گاهی پس از نیمه شب مشغول کار هستند.

ثانیا با این طرز پرداخت مزد، همه خسارت تولید بگردن کارگران است یعنی مثلا اگر باران بیاید و خشت‌ها خراب شود، کارفرما پولی بخشش‌ها نمیدهد چون آجر تحویل او نداده‌اند.

ثالثا چون هر کوره با مجموع کار خود مزد میگیرد، هیچ کارگری راضی نیست حتی لحظه‌ای استراحت کند مبادا عده‌ای کارش از فاش کنند باشد و بنابراین آنها مزد بگیرد. باین ترتیب کارفرما که بعنوان مهاجر کارگران تلقی‌اند، خراف‌ها هستند خودرا از کنترل کارآنها خلاص کرده‌اند.

این استثمار وحشیانه خاتمه خواهد یافت مگر آنکه کارگران بطالانه بودن آن پی‌برند و برای ۸ ساعت کار با رفاه کافی مبارزه کنند.

شرایط زندگی

سوداد و بیماریهای ناشی از کار زیاد است و هر هفته دو سه نفر بر اثر سقوط بکوره‌ها یا خراب شدن نوعی‌ها و چهارهای کوره، تلف میشوند. طبیب و دوا برای ۲۰ هزار کارگر، اصلا موجود نیست.

علاوه بر شرایط طاقت فرسای کار، کمبود غذا و زندگی در دخمه‌ها و زاغه‌های بی‌حوله و دود غلیظ و گرد و خاک عمومی کوره‌ها خدا و همچنین گرد خاکستر خاکه ذغال که دائما در فضای داخل کوره‌ها معلق است، کارگران را دچار مرض سل و امراض گوناگون دیگر یا لااقل ضعف عمومی کرده‌است.

بقیه در صفحه ۲

موفق باد کوشش جوانان ایران در راه تشکیل نخستین کنگره ملی و دومین فستیوال ملی جوانان

کوره‌پزخانه‌های تهران و اعتصاب اخیر...

آب در کوره‌پزخانه‌ها موجود نیست. آب آشامیدنی برای هشتاد از چاههای سی متر حفر کنده میشود. کوره‌پزخانه‌ها با اصلا مستراح ندارند یا گودالهایی که کارگران حفر میکنند بجای مستراح استعمال میشود.

پیشه وران

صدای کسب خردپا و فروشچی، دستفروش و لباس‌فروش دوره‌گرد در کوره‌پزخانه‌ها زندگی میکنند که بعلت فقر عمومی کارگران، آنها هم فقیر هستند. تمام آنها از کارگران طلبکار هستند (برای جز به نسیه نمیتوانند اجناس خود را بدهند و بعد پس از چند هفته یا چند ماه کارگران موقع میاورند مزد خودرا بگیرند نسیه‌فروشان طلب خود را وصول میکنند. بنا براین آنچیزی پیشه‌وران یا کارگران منافع مشترک دارند، آنهام میخواهند کارگران اضافه مزد بگیرند و دستمزد خودرا مرتبا بالا ببرند.

میرزاها و استادکارها

میرزاهای کوره‌ها که جزو زحمتکشان محسوب میشوند تا بحال بیشتر تابع کارفرمایان بوده‌اند و کمتر با کارگران همکاری کرده‌اند ولی همدردی آنها با کارگران بچشم میخورد. کارگران با همدردی که میان آنها و میرزاها موجود است از میان برداشته. استادکارها جز چند نفر که خودرا بکارفرما فروخته‌اند بقیه طرفدار کارگران هستند.

کارفرماها

کارفرماها در باصطلاح «صنف تجار» متشکل هستند. چند نفر از آنها که گردانندگان «صنف تجار» میباشند (از قبیل عیسی بهزادی) عامل شناخته شده‌اند و بدون بی‌ایمان طبقه کارگر و خلاصه انگلهای مردم جامعه هستند. صدای دیگر که موقعیتشان نوع دیگر است و دروغی غیر از عیسی بهزادی‌ها قرار دارند ولی تا بحال برای حفظ منافع خود تاج امثال عیسی بهزادی بوده‌اند و از موقع دوبیاری پیروی کرده‌اند. جدا شدن این گروه کارفرمایان از دارودسته کارفرمایان دیگری مصلحت بنفع خودشان خواهد بود.

سندیکای کارگران

از سالها پیش کارفرما از بی‌خبری و متشکل نبودن کارگران که تازه از دهات بشهر آمده بودند سوء استفاده میکردند و مخصوصا بین کارگران آذربایجانی و خراسانی و چالی و سیاه‌دهنی تفاق میانداختند و از اتحاد آنها جلوگیری میکردند. ولی بتدریج تحت رهبری نهضت طبقه کارگر ایران و شورای متحد مرکزی و برانگیزاندن شورش کار، وجدان کارگری در کوره‌پزخانه‌های تهران پیدا شد و نهضت کارگران کوره‌پزخانه‌ها پا بوجود آمد. با وجود این پس از وقایع بهمن ۱۳۲۷ و غیرقانونی شدن شورای متحد مرکزی، برای مدتی پنهانکاری کارگران، دارودسته باصطلاح «آسکا» توفیق شدند صدای از کارگران کوره‌پزخانه‌ها را غریب دهند و برای دریافت «حق و حساب» از کارفرماها اعتصابی در کوره‌ها راه انداختند. گردانندگان «آسکا» پس از دریافت «حق و حساب» دست بتبرئه‌کاری زدند، عضوی از کوره‌ها را خراب کرده و اعتصاب را بخون کشیدند. کارگران کوره‌پزخانه‌ها از آن وقایع خاطرات پیشانی دارند.

پس از آنکه ماهیت «آسکا» و سایر سندیکاهای زرد شناخته شد و تابلوی آنها پائین آمد، کارگران سندیکای واقعی خود را تشکیل دادند. این سندیکا که در بنیادی تشکیل مطرح بود، امروز به نیروی پرتوانی مبدل شده است. بعلت شرایط خاص سیاسی، سازمان سندیکا بطور خاصی است یعنی علاوه بر سندیکای مرکزی در هر کوره یک «کوره سندیکای» با رهبران مخصوص خود تشکیل شده است.

مبارزات صنفی کارگران

کارگران کوره‌پزخانه‌ها بوسیله سندیکای خود دهها مرتبه بکارفرماها و وزارت کار مراجعه کرده‌اند و خواستار پیوند وضع زندگانی و کار خویش شده‌اند. پرونده‌های فطوری که در این خصوص در وزارت کار وجود است، باهمیت موجود باشد. بهترین شاهد میباشد. ولی هیچگاه بخواستهای آنها رسیدگی نکرده.

نیروی وحدت کارگران کوره‌پزخانه‌ها به پشتیبانی سایر زحمتکشان تهران، پیروزی آنها در مبارزه بخاطر تقاضاهای اقتصادی خود میباشد. آنها از این حقیقت اطلاع دارند. آنها خودرا از سایر برادران کارگر در هر قطعه جهان جدا نمیدانند. کارگران کوره‌پزخانه‌ها در میانه که فراسیون سندیکای جهانی اوروی‌هشتاد بلیون کارگر جهان پشتیبان آنهاست. کارگران کوره‌پزخانه‌ها مثل سایر کارگران ایران در وجود فراسیون سندیکای جهانی دوست حقیقی خودرا میبینند و با کمال شوق و اطمینان برای شرکت در سومین کنگره سندیکای جهان آماده میشوند.

در طی اعلامیه‌ای که کارگران در چند سال پیش در یک کنفرانس عمومی صادر کرده نتیجه‌گیری کرده که: «... تنها قدرتی که میتواند به پایمال ملت سیه‌روزی پایان بخشد خودما هستیم که اینک (زیر پرچم سندیکای خود متحد و یکصدا بیاخیزیم...) در همین اعلامیه کارگران خواستهای فوری خودرا خلاصه تنظیم کرده‌اند که بطور خلاصه عبارت بود از: ۱- ۲۵ درصد اضافه دستمزد، ۲- کفت کارگری برای همه کارگران، ۳- بهداشت رایگان و درمانگاه و بیمارستان و زایشگاه، ۴- ۵۰ سالمه بازنشستگی، ۵- مدرسه برای اطفال و کلاسهای مبارزه با بیسوادی برای بزرگسالان، ۶- خوراکی کارگاه در همه کوره‌ها.

یازده نفر نماینده انتخاب شدند که هر روز کارورزی که خود را رها میکردند و برای بدست آوردن این خواستها به وزارت کار میرفتند. پس از دو روز کار پیاده، وزارت کار جواب داد که مسئله اضافه دستمزد را خودتان با کارفرما حل کنید و درباره بیمه عیسی بهزادی نماینده کارفرماها تعهد کرده از اول اردیبهشت شما را بیمه کند. ولی حالا از بیمه خبری نبود فقط کارفرماها ۴ درصد از دستمزد کارگران را بعنوان «بیمه» کسر میکردند و نماینده کارگران ما را هم از کار اخراج کردند. درباره اضافه دستمزد هم حاضر بمذاکره نشدند.

اعتصاب اخیر

از آن پس کارگران تقاضاهای خودرا به دو ماده یعنی ۲۵ درصد اضافه دستمزد و بیمه اجتماعی، تقلیل دادند ولی مپیچکه‌هائی که دادند و قطعنامه‌های متعددی که صادر کردند و نامه‌هائی که بوزارت کار و کارفرماها نوشتند و مصاحبه مطبوعاتی که ترتیب دادند، انجام این خواستها را تقاضا کردند ولی بهیچکدام از خواستهای آنها پاسخ داده نشد در تمام این اقدامات قشرهای مختلف کارگران شرکت کردند و اتحاد همبستگی همه کارگران برای بدست آوردن درخواست فوق مستحکم‌تر گردید. با آگاهی آنها در نتیجه بی‌اعتنائی مقامات مسئول بیشتر شد. بالاخره روز ۲ خرداد طی اعلامیه‌ای بوزارت کار و کارفرماها اتمام حجت کردند که اگر تا اول تیر بخواستهای آنها ترتیب اثر

کشتار فجیع بابل...

ملی میباشد.

وقایع ۲۶ خرداد بابل، در همین آنکه نمودار خیانت و توطئه، دارای دو عوامل دیگر دشمنان خلق و عوامل جنایتکار امپریالیسم و دربار میباشد. مظهر آگاهی و بیداری و فداکاری قهرمانانه توده‌های خدمتگزار ملت مایوس میباشد. از آن گذشته، تعیین امر که چون کارگر و دهقان و دانش‌آموز میدان مبارزه با دشمن پیکسان تکون کرده است بهترین شاهد اتحاد قوای ناپذیر طبقات و کراتیک ملت ما میباشد. این اتحاد که در کوره مبارزات خونین آبدیده شده است بزرگترین ضامن پیروزی نهائی ملت ما بشمار میرود.

درسی این اتحاد و مبارزه بخش خانه قهرمان کارگر قرار دارد، که یکپارچه و کتف وفاداری و وسیع دیده میشود. هر روز عمل و مبارزه کننده آنرا از برای نیروهای دمو کراتیک ملی بیشتر قابل فهم میگرداند. توده‌های وسیع خلق در جریان وقایع خونین بطور کلی بسادگی چهره دوخلق طبقه کارگر و سیاست دوست و انحرافی را پذیرا آرای پیشه و دمو کریزی آن دانسته مبارزه عمومی خویش دوباره صلح و استقلال و آزادی بیشتر قبول میپنداشت. و دوست‌ترین امر است که آنها دهقان خلق در دوره اول برخلاف کارگران و نهضت طبقه کارگر تحریک میشدند. و بر همین امر است که سیاست متزلزل دولت و کمر معتدل و گردانده کان و «چشمانی» را توجه می‌نماید و کمر معتدل با آنکه تا کنون پیروی از این سیاست اختلاف چندی وجود است بازدوش دیرین را ادامه میدهند. هنوز از دوره‌ایکه به میتوانه با استقرار طبقه کارگر و خلق خدمتگزار ایران، و بخاطر فرمانروائی و سعادت باندوبستان دیگر موانع استقرار موقعیت خود را تحکیم کند. اما دهقان خلق این سیاست متزلزل و گردانده‌ها که مربوط و ماهیت طبقاتی و سیاسی تنگه‌نظرانه دولت است بوضع نیروهای خدمتگزار ایران نسبت‌ندهد و در ترکیب انواع جنایات جبری زمی گردد. آنان دیگر بتجربه میدانند که چنانچه باشان هر قدر موش و تجیع دهد باز دولت کوچکترین اقدامی برای کیفر دهی مرتکبین خواهد کرد بلکه بیکاروبیکار

قرقه اندازان را از خود...

قرقه دمو کرات و تشکلات و نی قرقه که قهرمانانه دوتمام آذربایجان بفعالیت مشغول «بیوروی مرکزی» و محلهای خودرا برقه اعلام.

«بیوروی مرکزی» که صدای آزادوشن فکران و مترقی خردمو زادگی مترقی را دور خود جمع کرده جداز کیفر کوی قرقه دمو کرات وظیفه آن بفعالیت مشغول است و برای بدام انداختن اعضای تازه خودرا وابسته بقرقه دمو کرات معرفی میکند.

«بیوروی مرکزی» روزنامه تاکن، تیر و کلاه عضویت شناسی دلود. «بیورو» مرکز خود را تهران قرار داده و دو روزنامه‌ای کمتر آذر سال ۱۳۳۰ منتشر کرده مخالف با صدای قرقه دمو کرات میکوید.

«با صدای قرقه که در خارج از آذربایجان هستند، اگر در حزب توده ایران فعالیت میکنند توجه میشود که با قرقه دمو کرات آذربایجان (می «مرکزی بیوروی») ارتباط بجوب نه... اگر بجوب توده وابسته‌اند با خودرا بر انجمن قرقه دمو کرات نمایند»

با این ترتیب «مرکزی بیوروی» قرار گیرد مرکزی قرقه دمو کرات آذربایجان

دوستدوخواهد برآمد که سرخوشیهای تازه رجعت با مرکز اصلی توطئه وارد سنته وبند و بست گردد. با جرات میتوان یقین داشت که چنین سیاستی جز اضمحلال و نیست خود کرمعتدل و سنگره خاتمی او و دادو دستاویل آخرین مظهر نهضت خدمتگزاری خلق تجدیدای توطئه داشت. و گرنه ملت بدکمل ایران برهبری طبقه کارگر هرروز بتعدد قرقه‌ها و تزلزل و اشیاء را تا آخر ادامه خواهد داد و خود قوی استعمار امریکائی و انگلیسی را با همه پایگاههای داخلی آن نابود و ریشه کن خواهد ساخت. ما کوچکترین تردیدی این امر نداریم و بهمین جهت نظریه که دولت، با جرات از تجارب تلخ گذشته، جنایتکاران را که دستهای آنها از خون برادران میهن پاک ما آغشته است به سخت‌ترین کیفر برساند و بامکان بیرون بی‌اعتنای خلق و بدلیل این مرکز توطئه‌های ضد ملی را خنثی سازد.

دامه نشود دست باقدامات ضدیداری خواهد زد. چون دوازدهم تیرهم جبهه ترسیه دوبینیکه باهکوه ۵ هزار نفری درباره اعتصاب بوزارت کار و کارفرماها ابلاغ کرده و تا ۶ تیر مهلت دادند.

روز ۱ تیر وزارت کار نماینده کان کارگران و کارفرماها را برای مذاکره دعوت کرد. نماینده کان کارگران درساعت مقرر وزارت کار حاضر شدند ولی نماینده کان کارفرمایان نیامدند. برابر آن وزارت کار مجبور شد اعلامیه‌ای خطاب بکارفرماها صادر کند و خواستهای کارگران را قانونی بشناسد. فردای ۲ تیر مپیچکیهای موضعی شروع شد.

روز ۳ تیر از ساعت ۵ صبح اعتصاب آغاز گردید. همه کارگران کوره‌پزخانه‌ها یکپارچه دست از کار نشیده کارگران در کنفرانسهای چندصدنفری موضع بکار توضیح پرداختند، تراکتی شامل دستور اعتصاب استعفای و جلوگیری از اخراج بکری دهقان طبقه کارگر بعمل نمودند.

دار و دسته «نیروی سوم»

«نیروی سوم» که تا چند روز قبل توطئه بسود کارگران از انگلیسها پول گرفته‌اند تا اعتصاب کنند و دولت را تضعیف نمایند، ولی پشتیبانی همه زحمتکشان و مردم تهران را از مبارزات یکپارچه بیشتر و بزرگتر کارگران کوره‌پزخانه‌ها دیده، مسرور گشتند در کوره‌پزخانه‌ها پیدا شدند بسخنرانیهای خلق سخنرانی نمودند که مردم بکوره‌پزخانه‌ها پیدا شدند بسخنرانیهای خلق سخنرانی نمودند که مردم فریبی و ایجاد دودستگی است شروع کردند بتوزیع مجانی روزنامه خود. ولی کارگران که آن تجربه تلخ را از «اسکا» دارند و از ماهیت امپریالیستی «نیروی سوم» آگاه هستند از کارگران و دیگر آنها خودداری کردند و آنها را با خونسردی راندند.

کارفرماها و بقال قائل

کارفرماها در شهریست و با انتشار همه بیزاری دست‌اندازان بخاطر خدمات و خدمای چاقو کش بسیج کردند که در کوره‌پزخانه‌ها توطئه‌ای ترتیب دهند. روز اول اعتصاب پانصد سه هزار نماینده کان کارگران را توقیف کرده. کارگران همه‌ها نسبت باین عمل اعتراض کرده‌اند.

پشتیبانی سندیکاهای تهران

از همان روز اول اعتصاب نماینده کان سندیکاهای تهران با دسته گل وفیزیکی بسندیکای کوره‌پزخانه‌ها رفتند. دسته گلها را از کوره‌پزخانه دیگر بردند و بکارگران خادیاش گفته و پشتیبانی خود را از آنها اعلام کردند.

پیروزباد اعتصاب متحدانه کارگران کوره‌پزخانه

پیروزباد وحدت عمل کارگران و زحمتکشان

دستورالعمل های فدرالیسیون...

و نمودای کنگره را در مستورروز جلسات خود قرار دهند و هر کدام از آنها هفته کارخودرا برای تدوین کنگره بسته تنظیم نمایند.

– نمایندگان و تشکیلات تدوین کنگره با خصوصیات محلی وضعیت های مختلف تحلیل خود و در سراسر کشور با شکلهای سنن و شرایط منتظر تنظیم گردد.

– بطور کلی فعالیت تدوین سومین کنگره سندیکای جهانی برپایه تحکیم وحدت سندیکاهای کارگری و دفاع از منافع جهانی و اساسی آنها قرار گیرد.

در صورت دفتر اجرائیه تصمیم گرفته است سازمانهای سندیکائی را که وابسته بفدراسیون سندیکای جهانی نیستند بدون تبعیض بسومین کنگره سندیکای جهانی دعوت کند.

•

در چهارمین قسمت نامه درباره نماینده کان و طرز کار سازمانهای پیشکسوت پیشکسوت شده و فریبکاران مشاغل و مقامات محلی، ملی و بین‌المللی سندیکاها تشریح شده است.

«باستی برای توزیع و انتشار متن پیام فدراسیون سندیکای جهانی درباره سومین کنگره سندیکای جهانی بتودههای وسیع زحمتکشان تبلیغات عملی کرده شود. هیچ موقعیتی را برای خواندن پیام در میان زحمتکشان و در سازمان های سندیکائی نباید از دست داد»

•

این بود مستوری از نامه فدراسیون سندیکای جهانی خطاب بسازمانهای ملی، تمام دهقانان های این پیام برای عموم رفقای شورای متحد و فعالین سندیکای بنظر دستورالعمل رسمی تشکیلاتی است. بکوشش دقیق این دهقانها باید توسعه کار و پیروزی سندیکاها شد.